

OPENING

WELKOM

DANKEN EN VRAGEN BIJ HET NIEUWE LEVEN

Voorganger:

Leven is een wonder, God,
dat naar ons gelovig vermoeden
uit U voortkomt,
in U terugstroomt.

Wij danken U voor het wonder van het leven
dat ons aankijkt in de ogen van deze kinderen.

Allen:

**Sta ons bij, God, om weerstand te bieden
aan alles dat het leven bedreigt en beschadigt.**

Voorganger:

Nog eer deze kinderen werden geboren,
was Gij het zelf
die hen weefde in de schoot van hun moeders.
God, onzichtbaar en onnoembaar,
danken willen wij U voor deze kinderen,
in wie uw liefde ademt
voor mensen en al wat leeft.

Allen:

**Sta ons bij, God, om weerstand te bieden
aan alles dat het leven bedreigt en beschadigt.**

Voorganger:

Zie naar ons,
ken onze blijdschap
en sluit deze kleinen in uw hart.
Wil hen behoeden op hun levensweg

bij licht en bij donker.
Zo vragen wij in naam van Jezus,
uw eigen Zoon. Amen.

DE NAMEN

Op uitnodiging van de voorganger spreken de ouders de roepnamen en de doopnamen van hun kinderen uit. Eventueel klinken ook de keuzemotieven op bij de naamgeving.

De voorganger herhaalt de roepnamen van de dopelingen en zegt:

.....
Met deze naam zul je geroepen worden;
bij deze naam zal je gekend zijn te midden van de mensen,
in deze geloofsgemeenschap,
de Kerk van Jezus Christus en van God,
waarin geloofd wordt dat jouw naam en de naam van ieder
mensenkind geschreven staan in de palm van Gods hand.

De voorganger tekent de dopelingen met een kruisje op het voorhoofd:

+ Wees dan gekend
wees dan bemind
wees dan gezegend en behoed
door Gods liefde op jouw levensweg,
zodat het kwaad jou niet verwondt.

Daarna tekenen de ouders en de peters en meters eveneens een kruisje op het voorhoofd van de kinderen.

SCHRIFTLEZING

Suggesties voor schriftlezingen:

*** GENESIS 1,1-5.26-31;2,1-3**

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

God zei:

‘Er moet licht komen,’ en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

God zei:

‘Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.’ God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. Hij zegende hen en zei tegen hen: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.’

Ook zei God:

‘Hierbij geef ik jullie alle zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn. Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende wezens die op de aarde rondkruipen, geef ik de groene planten tot voedsel.’ En zo gebeurde het. God

keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was. Het werd avond en het werd morgen, de zesde dag. Zo werden de hemel en de aarde in al hun rijkdom voltooid. Op de zevende dag had God zijn werk voltooid, op die dag rustte hij van het werk dat hij gedaan had. God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig, want op die dag rustte hij van heel zijn scheppingswerk.

*** MARCUS 10,13-16**

De mensen probeerden kinderen bij Jezus te brengen om ze door hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. Toen Jezus dat zag, wond hij zich erover op en zei tegen hen: ‘Laat de kinderen bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan.’ Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen.

*** MARCUS 1,4-12**

Het begin van het evangelie van Jezus Christus, Zoon van God. Het staat geschreven bij de profeet Jesaja:

‘Let op, ik zend mijn bode voor je uit,
hij zal een weg voor je banen.

Luid klinkt een stem in de woestijn:

“Maak de weg van de Heer gereed,
maak recht zijn paden!”

Dit gebeurde toen Johannes de Doper naar de woestijn ging en de mensen opriep zich te laten dopen en tot inkeer te komen, om zo vergeving van zonden te verkrijgen. Alle inwoners van Judea en Jeruzalem stroomden toe en lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan, terwijl ze hun zonden beleden. Johannes droeg een ruwe mantel van kameelhaar met een leren gordel; hij leefde van sprinkhanen

en wilde honing. Hij verkondigde: ‘Na mij komt iemand die meer vermag dan ik; ik ben zelfs niet goed genoeg om me voor hem te bukken en de riem van zijn sandalen los te maken. Ik heb jullie gedoopt met water, maar hij zal jullie dopen met de heilige Geest.’

In die tijd kwam Jezus vanuit Nazaret, dat in Galilea ligt, naar de Jordaan om zich door Johannes te laten dopen. Op het moment dat hij uit het water omhoogkwam, zag hij de hemel openscheuren en de Geest als een duif op zich neerdalen, en er klonk een stem uit de hemel: ‘Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde.’

*** MARCUS 10,42-45**

Jezus riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen: ‘Jullie weten dat de volken onderdrukt worden door hun eigen heersers en dat hun leiders hun macht misbruiken. Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal ieders dienaar moeten zijn, want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.’

*** MARCUS 10,46-52**

Ze kwamen in Jericho. Toen Jezus met zijn leerlingen en gevolgd door een grote menigte weer uit Jericho vertrok, zat daar een blinde bedelaar langs de weg, een zekere Bartimeüs, de zoon van Timeüs. Toen hij hoorde dat Jezus uit Nazaret voorbijkwam, begon hij te schreeuwen: ‘Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!’ De omstanders snauwden hem toe dat hij zijn mond moest houden, maar hij schreeuwde des te harder: ‘Zoon van David, heb medelijden met mij!’ Jezus bleef staan en zei: ‘Roep hem.’ Ze riepen de blinde en zeiden tegen hem: ‘Houd moed, sta op, hij roept u.’ Hij gooide zijn mantel af, sprong op en ging naar Jezus.

Jezus vroeg hem: ‘Wat wilt u dat ik voor u doe?’ De blinde antwoordde: ‘*Rabboeni*, zorg dat ik weer kan zien.’ Jezus zei tegen hem: ‘Ga heen, uw geloof heeft u gered.’ En meteen kon hij weer zien en hij volgde hem op zijn weg.

* LUCAS 10, 25-37

Er kwam een wetgeleerde die Jezus op de proef wilde stellen. Hij vroeg: ‘Meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?’ Jezus antwoordde: ‘Wat staat er in de wet geschreven? Wat leest u daar?’ De wetgeleerde antwoordde: ‘Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw kracht en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf.’ ‘U hebt juist geantwoord,’ zei Jezus tegen hem. ‘Doe dat en u zult leven.’ Maar de wetgeleerde wilde zich rechtvaardigen en vroeg aan Jezus: ‘Wie is mijn naaste?’ Toen vertelde Jezus hem het volgende: ‘Er was eens iemand die van Jeruzalem naar Jericho reisde en onderweg werd overvallen door rovers, die hem zijn kleren uittrokken, hem mishandelden en hem daarna halfdood achterlieten. Toevallig kwam er een priester langs, maar toen hij het slachtoffer zag liggen, liep hij met een boog om hem heen. Er kwam ook een Leviet langs, maar bij het zien van het slachtoffer liep ook hij met een boog om hem heen. Een Samaritaan echter, die op reis was, kreeg medelijden toen hij hem zag liggen. Hij ging naar de gewonde man toe, goot olie en wijn over zijn wonden en verbond ze. Hij zette hem op zijn eigen rijdier en bracht hem naar een logement, waar hij voor hem zorgde. De volgende morgen gaf hij twee denarie aan de eigenaar en zei: “Zorg voor hem, en als u meer kosten moet maken, zal ik u die op mijn terugreis vergoeden.” Wie van deze drie is volgens u de naaste geworden van het slachtoffer van de rovers?’ De wetgeleerde zei: ‘De man die medelijden met hem heeft getoond.’ Toen zei Jezus tegen hem: ‘Doet u dan voortaan net zo.’

*** HANDELINGEN 2,43-47**

De vele tekenen en wonderen die de apostelen verrichtten, vervulden iedereen met ontzag. Allen die het geloof hadden aanvaard, bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk. Ze verkochten al hun bezittingen en verdeelden de opbrengst onder degenen die iets nodig hadden. Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vol vreugde. Ze loofden God en stonden in de gunst bij het hele volk. De Heer breidde hun aantal dagelijks uit met mensen die gered wilden worden.

*** NAAR HANDELINGEN 10, een hervertelling:**

De man die gedoopt wordt

Een deftig man uit Afrika is op weg naar Jeruzalem.

Hij rijdt nu de stad binnen.

Daar gaat hij naar de tempel.

Hij gaat God aanbidden.

Maar hij wil meer van God weten.

Daarom koopt hij een bijbel.

Nu reist hij weer terug naar zijn land.

Hij zit in zijn reiswagen hardop in zijn bijbel te lezen.

Hij leest het boek van de profeet Jesaja.

Filippus is een ouderling van de gemeente in Jeruzalem.

De heilige Geest zegt tegen hem: "Filippus, loop de weg naar Gaza op."

Als Filippus daar is, komt net de reiswagen langs van die deftige man.

Filippus hoort hem hardop lezen.

Hij vraagt: "Begrijpt u wat u daar leest?"

"Nee, ik begrijp het niet," antwoordt de man.

“Er is niemand die het mij uitlegt. Maar als u wilt, stap in en kom naast me zitten.”

Samen lezen ze verder.

Filippus legt hem alles uit.

Hij begint bij dat boek van de profeet Jesaja.

Hij vertelt de man uit Afrika het goede nieuws over Jezus.

Hij zegt ook dat iedereen die bij Jezus wil horen, gedoopt mag worden.

Onderweg komen ze bij een plaats waar water is.

De man zegt: “Kijk, daar is water. Wilt u mij dopen?”

Ik wil bij Jezus horen.”

Hij laat de wagen stoppen.

Filippus en de man gaan het water in.

Daar doopt Filippus hem in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Als de man uit het water komt, is Filippus opeens weg.

Hij ziet hem niet meer.

De man stapt dan weer in zijn wagen. Hij reist verder, terug naar zijn land.

Hij is erg blij. Hij is gedoopt.

Hij hoort nu voor altijd bij Jezus.

Ook hij begint een nieuw leven.

*** NAAR GENESIS 6,7,8,9; een hervertelling: Noach**

God zag dat de mensen en dieren op aarde slecht waren en God wenste dat hij ze nooit geschapen had. En God zei: "Ik zal de mens, die ik heb gemaakt, van de aarde wegvagen, zowel mens als vee, kruipend gedierte zowel als de vogels in de lucht, want het spijt me dat ik ze heb gemaakt. Ik breng de grote watervloed over de aarde om elk wezen waarin levensgeest is onder de hemel te verdelgen, alles wat op aarde is zal omkomen."

Maar Noach vond genade in de ogen van God, want Noach was

een rechtschapen man. Van alle mensen op de aarde mochten alleen Noach, zijn zonen en zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen de grote watervloed overleven. God zei tot Noach dat hij een ark moest bouwen. Groot moest de ark zijn. Want ook de dieren die zich goed gedragen hadden, zouden gered worden.

God sprak tot Noach: "Van al het levende, van alle wezens moet je twee van elk in de ark brengen, een mannetje en een wijfje moeten het zijn.

Noach bouwde de ark precies zoals hem bevolen was. Want God had gezegd: "Het duurt nog maar zeven dagen, dan zal ik het laten regenen op aarde, veertig dagen en veertig nachten en al het bestaande, dat ik gemaakt heb, zal ik verdelgen op de aarde."

In het zeshonderdste jaar van Noachs leven, in de tweede maand, op de zeventiende dag van de maand, op die dag braken alle ondergrondse waterbronnen los en werden de hemelse sluisen opengezet. De slagregens waren veertig dagen over de aarde. Het water nam steeds toe en het droeg de ark, die zich boven de aarde verhief. Toen het water in kracht en massa toenam op de aarde, bewoog de ark zich over het wateroppervlak voort. Zo geweldig nam het water toe dat alle hoge bergen onder de gehele hemel bedekt waren. De ark slingerde heen en weer en de leeuwen in de ark brulden van angst, de ossen loeiden en de wolven huilden. Noach richtte zijn smeekbeden naar God om hen te sparen. En God beschermde hen. Maar alle wezens die zich op aarde bewogen, vogels zowel als vee, in het wild levende dieren en alle dieren die zich kruipend over de aarde bewogen en alle mensen stierven. Alles wat levensadem in zijn neus had stierf. Alleen Noach, zijn naaste familie en de dieren in de ark bleven leven.

Honderdvijftig dagen bleef het water toenemen op aarde. Toen dacht God aan Noach en aan alle in het wild levende

dieren en aan al het vee dat bij hem in de ark was; God joeg een wind over de aarde zodat het water rustiger werd. Toen werden de bronnen der ondergrondse watermassa's en de hemelsluizen gesloten en de regen uit de hemel hield op. Het water ebde weg van de aarde en de ark kwam tot rust op het gebergte de Ararat in de zevende maand, op de zeventiende dag. Meer en meer nam het water af, totdat de toppen der bergen zichtbaar werden. Dat was in de tiende maand. Toen zond Noach een duif weg, om te zien of het water verminderd was op aarde. De duif kon eerst geen plekje vinden om haar pootjes neer te zetten en keerde naar de ark terug, want overal op de aarde was water. Toen zond Noach de duif nog eens de ark uit. En zie: tegen de avond kwam ze terug met een takje van een olijfboom in haar bek, dat ze geplukt had op de Olijfberg in Jeruzalem.

Toen wist Noach dat het water op de aarde gezakt was. Weer zond hij de duif weg, maar zij kwam niet meer bij hem terug. In het zeshonderdeerste jaar, in de tweede maand, op de zeventwintigste dag van de maand, een jaar na het begin van de zondvloed, was de aarde droog. En God sprak tot Noach: "Ga uit de ark, jij en je vrouw en je zonen en de vrouwen van je zonen met jou. Alle dieren die bij je zijn, alle levende wezens, de vogels, het vee en al wat zich kruipend op de aarde beweegt, laat ze met jou eruit gaan, zodat het ervan krioelt op de aarde; ze zullen vruchtbaar zijn en zich vermeerderen."

Toen bouwde Noach een altaar voor God en nam van al het reine vee en van alle reine vogels en liet daarvan offers in rook opgaan. God rook de verkwikkende geur en zei bij zichzelf: "Ik zal niet nogmaals vloek brengen over de aarde door toedoen van de mens, want de neiging van 's mensen hart is slecht vanaf zijn jeugd. Nooit meer zal ik al het levende treffen, zoals ik gedaan heb." Hij tekende een regenboog en verscheen daarin aan Noach om hem te beloven

dat hij niet nogmaals vloek zou brengen over de aarde. De regenboog is het eeuwigdurende symbool van deze belofte. En God zegende Noach en zijn zonen en zij zouden vruchtbaar zijn en zich vermeerderen op aarde.

*** PSALM 23** (in de vertaling van H. Oosterhuis)

Mijn herder is de Heer,
het zal mij nooit aan iets ontbreken.

Hij brengt mij in een oase van groen.
Daar strek ik mij uit aan de rand van het water,
daar is het goed rusten.

Ik kom weer tot leven,
dan trekken wij verder, vertrouwde wegen,
Hij voor mij uit, want God is zijn naam.

Al moet ik het duister in van de dood,
ik ben niet angstig, U bent toch bij me,
onder uw hoede durf ik het aan.

Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,
en allen die tegen mij zijn,
moeten het aanzien: dat Gij mij bedient,
dat Gij mij zalft, mijn huid en mijn haren,
dat Gij mijn beker vult tot de rand.

Overal komen geluk en genade
mij tegemoet mijn leven lang,
en altijd kom ik terug in het huis van de Heer,
tot in lengte van dagen.

*** PSALM 139**

Mijn God, Gij peilt mijn hart en Gij kent mij,
mijn God, Gij weet waar ik ga of sta.
Gij doorziet mijn gedachten van verre,
Gij hebt mijn reizen en rusten bepaald,
en wat ik ook doe, Gij zijt ermee vertrouwd,
ja, en er komt geen woord op mijn lippen,
Mijn God, of Gij hebt het al gehoord.
Gij zijt voor mij en Gij zijt achter mij,
Gij hebt uw hand op mij gelegd-
wonder van wijsheid dat mij te boven gaat,
onbereikbaar, ik kan er niet bij.

Hoe zou ik ooit ontkomen aan uw geest
En waarheen vluchten, Gij ziet mij overal.
Beklim ik de hemel, Gij zijt in de hemel,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.
En vlieg ik mee met het morgenrood
tot aan het uiterste strand van de zee,
ook daar zal uw hand mij verder helpen,
ook daar houdt uw machtige hand mij vast.
Of ik nu uitroep: 'Duisternis, bedek mij,
laat het nacht worden om mij heen',
voor U bestaat er geen duisternis,
voor U is de nacht even licht als de dag,
de duisternis even stralend als het licht.

Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven in de schoot van mijn moeder.
Ik dank u, Gij hebt mij zo wonderlijk gemaakt,
ontzaglijke wonderen zijn al uw werken.
Door U ben ik gekend, mijn ziel en mijn gebeente,
in mij was niets voor uw ogen verborgen
toen ik werd gevormd in het diepste geheim,
prachtig gevlochten in de schoot van de aarde.

Ik was nog ongeboeren, Gij had mij al gezien,
en al mijn levensdagen stonden in uw boek
nog voordat Gij er een van had gemaakt.

Hoe moeilijk zijn uw gedachten voor mij,
God, wat een machtig geheel.
Ga ik ze tellen, ze zijn zo talrijk
als het zand aan de zee, en dan nog -
dan weet ik altijd nog niets van U.
Peil nu mijn hart, o God, en ken mij,
toets mij en weet wat er in mij omgaat.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg?
Leid mij voort op de weg van het leven.

DE DOOP

BELOFTEN VAN OUDERS EN PETERS EN METERS

Beloften van de ouders

Voorganger:

Ouders van

Nu deze kinderen aan jullie zorg zijn toevertrouwd,
wil ik jullie vragen, met jullie kinderen op de arm,
met jullie kinderen aan het hart:
beloven jullie voor en voor
stuk voor stuk goede vaders en moeders te zijn?

Ouders: Ja, dat beloven wij.

Voorganger:

Beloven jullie jullie kinderen met de grootst mogelijke liefde en zorg te omringen in de Geest van Jezus, wat de toekomst ook met zich mee zal brengen?

Ouders: Ja, dat beloven wij.

Voorganger:

Beloven jullie jullie kinderen op te voeden in de geest van het evangelie, zoals Jezus het ons heeft voorgeleefd?

Ouders: Ja, dat beloven wij.

(De beloften van de ouders kunnen ook op een andere wijze worden uitgesproken; op uitnodiging van de voorganger spreken de ouders hun beloften uit.)

Belofte van peters en meters

Voorganger:

Peters en meters,

jullie vertegenwoordigen de gemeenschap.

Veel mensen zullen deze kinderen met zorg omringen:

ouders, grootouders, familie, kleuterleidsters,

onderwijskrachten en nog anderen,

te veel om op te noemen.

Willen jullie ook meewerken aan het geluk van jullie petekinderen?

Peters en meters: Ja, dat beloven wij.

(De belofte van de peters en meters kan ook op een andere wijze worden uitgesproken: op uitnodiging van de voorganger spreken de peters en meters hun belofte uit.)

WIJ BELIJDEN ONS GELOOF door het hardop uit te spreken:

Op uitnodiging van de voorganger spreken allen de geloofsbelijdenis uit:

*** 1. DE APOSTOLISCHE GELOOFSBELIJDENIS**

Ik geloof in God de almachtige Vader,
Schepper van hemel en aarde.
En in Jezus Christus, Zijn enige Zoon, onze Heer,
die ontvangen is van de heilige Geest,
geboren uit de maagd Maria,
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
Die nedergedaald is ter helle,
de derde dag verrezen uit de doden,
die opgestegen is ten hemel,
zit aan de rechterhand van God, de almachtige Vader,
Vandaar zal Hij komen oordelen de levenden en de doden.
Ik geloof in de Heilige Geest;
de heilige katholieke kerk,
de gemeenschap van de heiligen;
de vergeving van de zonden;
de verrijzenis van het lichaam;
en het eeuwig leven. Amen.

*** 2.**

Voorganger:

Ik geloof in God die is: het begin en de toekomst van alles en allen. De God zonder wie er geen mensen bestaan. De God van beloften, die mensen wil brengen tot geluk, door het volle leven in Hem.

Allen:

Ik geloof in God, die in Jezus onze zijde koos. Jezus die ons hoop wil geven in het leven, die mensen geneest in de naam van zijn en ónze Vader, die angst van mensen wegneemt.

Voorganger:

Ik geloof in God, die ons door zijn Geest leidt. Zijn Geest van meelevens met ieder ander, van totale inzet voor elkaar. Zijn Geest van verdraagzaamheid en vergeving, van nooit eindigende liefde.

Allen:

Ik geloof daarom in het samenzijn van mensen met Jezus en met elkaar. Om in de kerkgemeenschap de Geest van Jezus Christus telkens weer in ons te kunnen opnemen en uitdragen.

Voorganger:

Ik geloof in God, die onze namen heeft geschreven in de palm van zijn hand. De God van het leven, over alle grenzen heen, ook over de grens van de dood.

Allen:

Ik geloof in God, die trouw blijft aan wat Hij begonnen is. Amen.

*** 3.**

Voorganger:

Wij geloven in God, de Levende, de Onuitsprekelijke, die vele namen heeft.

Allen:

Wij geloven in God, Vader en Moeder van alle mensen, die naar ons op zoek gaat, wanneer wij verloren lopen, verdwalen in de tijd.

Voorganger:

Wij geloven in God, die ons voort doet gaan,
rechttop en moedig,
nieuwe tijd en toekomst van leven tegemoet.

Allen:

Wij geloven in God, die met zijn Naam 'Ik-zal-er-zijn'
tekent voor ons verleden, ons heden, onze afkomst,
onze toekomst.

Voorganger:

Wij geloven in God, die met ons meegaat
en met ons door de tijd trekt,
ons voedt en sterk maakt in dagen van zwakte en onmacht.

Allen:

Wij geloven in God
die mens geworden is in één van ons: Jezus uit Nazareth.
In zijn spoor trekken wij verder naar vrede en leven
in een volstrekt nieuwe wereld,
de pijn van het onvolmaakte
en de duisternis van de dood, voorgoed voorbij. Amen.

Voorganger:

Beste ouders van.....,
ga jullie kinderen dan voor in dit geloof, dat ons doorgegeven
is en dat jullie nu, op jullie beurt, doorgeven aan en
en

GEBED OVER HET WATER

Voorganger:

God, Gij die in het begin de aarde
uit het water hebt doen geboren worden,
Gij die de wereld van de zondvloed hebt gered,
Gij die uw uitverkoren volk door het water

van de Rode Zee zijt voorgegaan,
Gij die in Jezus onze dood voorgoed hebt overwonnen;
laat uw Geest over dit water komen dat nuttig is,
kostbaar en zuiver,
dat leven is en leven geeft,
dat reinigt wie vuil is
en laaft wie dorstig is.
Wij danken U en zegenen U omwille van Hem
die wordt genoemd: “Bron van levend water”,
die heeft gezegd:
“als iemand dorst heeft, hij kome tot Mij,
wie in Mij gelooft, hij drinke”.

DE DOOP

Voorganger:

Ik doop jou
in de naam van de Vader,
de Zoon en de Heilige Geest.

** De voorganger zalft het kind en zegt:*

Ik leg op jou
de naam van Jezus Christus;
ik zalf je met zijn Geest,
ik teken je met zijn kruis,
opdat jij vervuld mag worden
van zijn kracht en gezindheid.

**De doopkaars wordt aangestoken en overhandigd:*

..... er wordt jou licht aangereikt,
dit Licht van Christus, met onze vurige wens
dat jij zelf licht mag zijn in de wereld, dat jij warmte mag
brengen tussen de mensen, als een vonk van Gods liefde.

GEDICHT

Je bent gedragen om verlost te worden;
gekomen om te gaan.

De streng, die je bond aan het lichaam van je moeder,
moest verbroken worden om je te laten leven.

Maar dit mogen wij nooit vergeten.
'Jij bent geen bezit. Wij hébben jou niet.
Nee, jij hebt óns; om je te leiden,
te beschermen en te bewaren voor angst.

We zijn toeschouwers aan de rand van je leven.
We mogen je gadeslaan, terwijl je speelt.
Naar je lachen terwijl je opgaat in wat je ziet en doet.

We zien je langzaam worden wat je bent;
we houden de weg open naar je geluk.
Maar we trachten ook te verhinderen
dat je wordt wat je níét wilt zijn.

Je hebt veel te vragen.
Als je naar God vraagt, vertellen we je van Jezus.
Als je naar de dood vraagt, vertellen we van het leven.
En vraag je naar waar je vandaan komt,
dán zullen we zeggen: 'Uit de wereld der liefde'

Daarom, je moet óns niet worden,
maar je moet jezelf worden
En ga naar waar je zélf wijst: je eigen wonder.

** Op dit moment kan er een symbolische aanbeveling gedaan worden aan de geloofsgemeenschap om de dopeling in haar midden op te nemen.*

** Ook is er de mogelijkheid om de opdracht aan Maria hier een plek te geven.*

BIDDEN EN WENSEN

VOORBEDEN

ONZE VADER

HET VOLLE LEVEN IN

GEDICHT

FELICITATIE DOOR DE VOORGANGER

WEGZENDING EN ZEGENWENS

Moge God u zegenen en u beschermen,
moge God het licht van zijn gelaat over u doen schijnen
en u genadig zijn,
moge God u zijn gelaat toewenden en u vrede geven.
God, die wij noemen:
De Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
Amen.